

καφάσι¹

καφάσι¹, το, ουσ. [<τουρκ. kafa + κατάλ. -σι], το κεφάλι·

- *θα μου φύγει το καφάσι*, κοντεύω να τρελαθώ από τις απανωτές δυσκολίες, από τα απανωτά προβλήματα που αντιμετωπίζω και δεν μπορώ να βρω διέξοδο, να βρω λύση: «έχω τόσα προβλήματα τον τελευταίο καιρό, που θα μου φύγει το καφάσι»·

- *θα σου φύγει το καφάσι ή να σου φύγει το καφάσι*, **α.** θα νιώσεις πολύ μεγάλη ψυχική ή σωματική κούραση, θα εξουθενωθείς: «είναι τόσο δύσκολη δουλειά, που, αν την επιχειρήσεις, θα σου φύγει το καφάσι». **β.** θα νιώσεις πολύ μεγάλη έκπληξη, θα τρελαθείς από την έκπληξη που θα νιώσεις. (Λαϊκό τραγούδι: *απόψε σε γλεντάω κι ο κόσμος πάει να σκάσει, κοντεύει απ' τη ζήλια να τους φύγει το καφάσι*). Συνών. *θα σου φύγει ο κώλος / θα σου φύγει το κλαπέτο / θα σου φύγει ο πάτος*·

- *μου 'φυγε το καφάσι*, **α.** ένιωσα πολύ μεγάλη ψυχική ή σωματική κούραση, εξουθενώθηκα: «μου 'φυγε το καφάσι, μέχρι να καθαρίσω τον κήπο απ' τ' αγριόχορτα». **β.** ένιωσα πολύ μεγάλη έκπληξη, που δεν μπορούσα να αρθρώσω λέξη: «μόλις τον είδα μέσα στην καινούρια του αυτοκινητάρα, μου 'φυγε το καφάσι || ήταν τόσο όμορφη γυναίκα, που μου 'φυγε το καφάσι μόλις την είδα». Συνών. *μου 'φυγε ο κώλος / μου 'φυγε το κλαπέτο / μου 'φυγε ο πάτος*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας